

Výjezd k požáru dopravního prostředku očima dobrovolného hasiče.

Je temná noc. Všude okolo klid. Spím docela tvrdě. Aby taky ne, noc je v druhé půlce. Opřený hlavou o bok polštáře mě probudí mobil. Přesněji řečeno speciální výjezdová melodie, kterou mám nastavenou na poplachové telefonní číslo, které nás svolává do akce. Rozespálý přijímám hovor, přepínám na hlasitý reproduktor. Hlasový automat, kterému hasiči říkají AMDS určuje typ události, adresu a vyjíždějící vozy. V ten samý čas se snažím na sebe navléct něco rozumného, abych svižně opustil dům a přitom při cestě na zbrojnici nezmrzl.

Oblečen v pyžamu, domácích tepláčkách, mikině a bundě, vybaven klíči, doklady a mobilem naskakuji do vozu. Řídí brácha. Kouknu na protější kopec, jehož panorama ozařuje jasné světlo ohně. Tyhle požáry aut postupují zatraceně rychle.

Cestou ke zbrojnici zastavujeme členovi, který na poplach taktěť vyběhl. Takže jsme tři. Stačí ještě jeden a můžeme jet. Cisterna je totiž pro 4 osoby. Od vozu následuje bleskový přesun do šatny jednotky. Pro parkování využíváme cesty přilehlé z boku k hasičské zbrojnici. Máme tam vyhrazeno parkovat. Což se hodí, pokud je větší provoz a větší počet aut okolo kostela.

Samozřejmě, že některým to nevysvětlíme a je jim to vždy jedno. Ale i na ty jednou dojde...

V šatně už se převlékáme čtyři, zatímco ostatní kolegové startují cisternu, zapínají maják a vyjíždí s ní ven. Mají také za úkol po nás zamknout a v případě potřeby přijet za námi druhým vozem. Naše čtyřka má jediný cíl, co nejrychleji se vybavit ochrannými prostředky.

Status jedna vysílačkou. Vyjíždíme. Cestu do oné ulice známe velice dobře, snad před dvěma léty tam hořela v létě tráva. Víme tedy směr, dokonce řídí stejný strojník jako před léty. Hasiči se vybavují další nezbytnou výbavou za jízdy. V malé kabině je to vždy problém si nepřekážet. Do kapsy obleku dostávám ruční vysílačku, ze strany беру masku dýchacího přístroje. Přes hlavu kuklu. Na hlavu helmu. Sedím na dobrém místě, no. Půjdu do první linie.

Cesta trvá něco přes kilometr. Vozidlovou radiostanicí nám operační středisko znovu opakuje adresu i to, že hoří osobní automobil. Na oplátku od nás dostává první popis situace z dálky. Na místo společně s námi vyjíždí profesionální hasiči z Ostravy – Přívozu (sídlí na ul. . Slovenská u kruhového objezdu).

Příjezd na místo události je docela problémový. Sníh a strmý kopec udělá své, navíc ve strmém kopci je nutno odbočit vpravo. Řidič má tak plné ruce práce s volantem, ostatní dva mu hlídají strany, aby vozidlo nebouralo. Velitel vozu mezitím vyskakuje a jde zjistit situaci na místě.

Vzápětí jej dojdeme a do vysílaček se ozvou první pokyny. Jsme první jednotka na místě, požár je v plném rozsahu, ohrožena je především garáž. Strojník spouští čerpadlo, kolega natahuje proud hadic, zatímco já si kompletuji dýchací přístroj na záda. Velitel vozu vše koordinuje.

Přebírám proud od kolegy, který hasil kvůli ohni a zplodin z dálky a pomalu se přibližuju k autu za soustavného hašení. Plasty, textil a další vybavení kabiny jdou zprvu hasit tětko. Nakonec se naše spotřeba zastaví na dvou kubících vody. Všimám si, že přijeli i profi hasiči. Docela výkon dostat jejich městskou cisternu na tento kopec. Jednotka působí za naším vozem jako záloha v místě zásahu. Její velitel mi ale radí a ukazuje, kterým místům mám ještě věnovat pozornost. Auto už jen doutná, voda se odpařuje. Necháme to odvětrat.

Sundávám masku přístroje. Teď je důležité počkat na vyšetřovatele hasičů, který bude zjišťovat příčiny požáru. Profi jednotka odjíždí na základnu. Na místě zůstáváme my s hlídkou Policie ČR. Dorazil vyšetřovatel hasičů. Trochu se zpožděním, protože neobdržel výjezdovou SMS stejně jako my hasiči a starosta naší obce. SMS svolávač tentokrát adekvátně nezafungoval a motná i proto při svolávání houkala obcí rotační siréna jako pojistka.

Zatímco jsi spal, občane ... (LZ)

Napsal uživatel David Lange

Pondělí, 01 Březen 2010 00:00 - Aktualizováno Středa, 09 Únor 2011 14:28

Naše práce končí, zbývá smotat hadici, schovat dýchací přístroj, dopít horký čaj, jenž nám uvařili a poroučet se domů.

Začíná nenáviděné uklízení po zásahu. Kolegové doplňují vodu z hydrantové sítě v obci, zatímco já si čistím použitou masku. Rozborka sborka. Umytá maska se musí vzít společně s umytým nosičem a vzduchovou lahví na přeměření těsnosti. Dále je třeba použitou mokrou hadici roztáhnout a usušit, v cisterně doplnit o novou. Umýt a vyčistit proudnici, doplnit cisternu o novou. Vyčistit zásahové oděvy, boty, přilby, kukly od sazí, sněhu, ledu, špíny. Vypsát použité prostředky, ujeté kilometry, zasahující hasiče a techniku, použitá hasiva a zprávu o zásahu. Všechny tyhle kraviny pak odbýt jedinou prostou větou typu „Jednotka je znovu připravená do akce“. Přitom to trvalo snad hodinu. O půl třetí ráno mě lidská touha pomáhat vyhnala z tepla peřiny do zimy, když ostatní obyvatelé spali, a před šestou ranní se jdu konečně trochu vyspat. Teda vlastně až potom, co kouřem načichlé věci hodím do koše a pořádně se umyju. Tak nějak vypadá příběh jednoho z dvou desítek místních hasičů, kteří běhají na zásah, zatímco jsi spal, občane.

{jcomments on}